

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase, ve věci žalobce: **K. P.**, zastoupený Mgr. Alicí Adamusovou Rzymanovou, advokátkou se sídlem Kirovova 11, Karviná-Mizerov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 7. 2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 5. 2025, čj. 17 Ad 37/2024-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 2. 4. 2024 snížila od 20. 4. 2024 žalobci výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, protože z posudku ČSSZ (Institutu posuzování zdravotního stavu) vyplynulo, že žalobce již není osobou invalidní ve III. stupni invalidity. Žalobce podal proti rozhodnutí námitky.

[2] V námitkách uváděl, že se jeho zdravotní stav nezlepšil a posudek považoval za nesprávný a neúplný. O námitkách rozhodla žalovaná tak, že je zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí o snížení invalidního důchodu ze III. stupně na I. stupeň.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu, v níž namítal nesprávné posouzení zdravotního stavu. Podkladový posudek nezohlednil skutečný zdravotní stav a veškerou relevantní zdravotní dokumentaci.

[4] Krajský soud si v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, vyžádal vypracování posudku posudkovou komisí

Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým bylo prokázáno, že pokles pracovní schopnosti pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav činil u žalobce 40 %. Krajský soud se proto ztotožnil se závěry žalované a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření účastníků

[5] Žalobce (stěžovatel) se proti rozsudku krajského soudu bránil kasační stížností. Namítal, že jeho zdravotní stav se nezměnil. Posudky tvrdící opak považoval za nepřesvědčivý důkaz, neboť ani v jednom případě nebyly závěry v nich obsažené náležitě odůvodněny, čímž nedošlo k naplnění kritérií jasnosti, srozumitelnosti a úplnosti. Posudky se nevypořádaly s tvrzeními stěžovatele, jakož ani s veškerou jeho zdravotnickou dokumentací. Krajský soud neměl z takových posudků vycházet, ale měl si tvrzení stěžovatele vyhodnotit sám, a to na základě veškerých dodaných podkladů.

[6] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti setrvala na závěrech, které vyslovila v napadeném rozhodnutí a zopakovala, že vycházela z úplného a přesvědčivého posudku o zdravotním stavu stěžovatele. Krajský soud dle jejího přesvědčení věc posoudil správně. Následně vyjádřila názor, že podaná kasační stížnost je nepřijatelná a navrhla proto její odmítnutí, či případně zamítnutí.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[8] Jádrem sporu jsou náležitosti posudku o zdravotním stavu vypracovaném pro účely řízení o přiznání invalidního důchodu a otázka, nakolik je soud povinný k tomuto podkladu při rozhodování přihlížet. K těmto otázkám již existuje ustálená a sjednocená judikatura Nejvyššího správního soudu.

[9] Předně je nutné uvést, že správní soudy nejsou odborně způsobilé hodnotit zdravotní stav žadatele o invalidní důchod. Posouzení zdravotního stavu včetně zbytkového pracovního potenciálu je věcí odborně medicínskou, ke které soud nedisponuje potřebnými znalostmi. Zdravotní stav proto pro účely přezkumu rozhodnutí ve věcech důchodového pojištění v soudním řízení posuzuje posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (bod 22 rozsudku NSS ze dne 17. 2. 2022, čj. 6 Ads 378/2020-44).

[10] Ohledně rozsahu přezkumu postupu žalovaného správním soudem platí, že za situace, kdy žalobce v řízení před správním soudem nenamítá jiné vady řízení, ověřuje

pokračování

správní soud pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá napadené rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý, či případně to, zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (bod 17 rozsudku NSS ze dne 27. 11. 2024, čj. 6 Ads 197/2024-26).

[11] Aby byly posudky posudkových komisí úplné a přesvědčivé, musí se v nich komise vypořádat „se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (ustanovení § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky č. 359/2009, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí.“ (bod 26 rozsudku NSS ze dne 3. 4. 2013, čj. 6 Ads 158/2012–24).

[12] Krajský soud si při posuzování případu v souladu s § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, vyžádal vypracování posudku posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Posudek následně shledal úplným a přesvědčivým a při rozhodování z něj vycházel. Závěrem krajský soud zhodnotil, zda závěry obsažené v posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí odpovídají závěrům obsaženým v posudku, ze kterého vycházela při rozhodování žalovaná, a shledal, že závěry posudků si odpovídají.

[13] Nejvyšší správní soud ověřil, že z předložených spisů nevyplývají skutečnosti, kterými by mohla být úplnost nebo přesvědčivost odborných posudků zpochybněna. Dospěl k závěru, že posudky zachytily zdravotní stav stěžovatele komplexně na základě předložené zdravotnické dokumentace a osobního vyšetření stěžovatele. V posudcích sice není výslovně uvedené, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu, nicméně z nich jasně plyne, že před podstoupením operace nebyl stěžovatel schopný chůze, přičemž nyní se pohybuje po místnosti bez opory a pomůcek. Pokud stěžovatel uvádí, že se jeho zdravotní stav nezlepšil a stále pociťuje bolesti a brnění v dolní končetině Nejvyšší správní soud dodává, že „subjektivní tvrzení stěžovatele, že jeho zdravotní problémy a omezení jsou závažnější, než jak jej popisují a hodnotí posudky, nejsou způsobilá zpochybnit závěry učiněné posudkovými lékaři“ (bod 27 rozsudku NSS ze dne 6 Ads 378/2020-44).

[14] Posouzení provedené krajským soudem proto považuje Nejvyšší správní soud za dostačující a v souladu s výše citovanou ustálenou judikaturou.

[15] Z uvedeného je zřejmé, že kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. V daném případě nedošlo ani k zásadnímu pochybení krajského soudu, které by mělo vliv na hmotněprávní postavení stěžovatele. Krajský soud posoudil případ v souladu s judikaturou, od které neshledal Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit. Podmínka podstatného přesahu vlastních zájmů stěžovatele tudíž nebyla naplněna.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního odmítl pro nepřijatelnost.

[17] O nároku na náhradu nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a náhradu nákladů mu proto nelze přiznat. Žalované, které by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. srpna 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu